



ĐỒNG ĐI CÙNG ĐỨC CHÚA TRỜI

Ấn Phẩm Số 25-32 | THÁNG 08/2025



WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN



MỘT ĐỨC TIN HÀNH ĐỘNG

Sáng Thế Ký 20–22

Trần Hồng Ân, M.Div.

Phần đoạn Sáng-thế Ký này đánh dấu một bước ngoặt trong cuộc đời Áp-ra-ham. Ông phải đối mặt với sự lựa chọn giữa **sợ hãi và đức tin**, giữa **đứa con của xác thịt và đứa con của lời hứa**, và thậm chí giữa sự sống và cái chết của con trai mình. Khi đối mặt với thử thách tốt cùng về việc dâng Y-sác làm của lễ, ông đã thể hiện đức tin của mình qua sự vâng lời tuyệt đối mệnh lệnh của Đức Chúa Trời.

Đến thời điểm này, chúng ta có thể mong đợi đức tin của Áp-ra-ham sẽ được thể hiện qua một chuỗi những hành động đúng đắn và quyết định tốt lành. Thật không may, điều ngược lại đã xảy ra trong đoạn 20. Khi đến xứ của A-bi-mê-léc, xu hướng lừa dối cũ của ông đã gây nguy hiểm cho những lời hứa của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã liên tục can thiệp để bảo vệ dòng dõi và lời hứa của Ngài.

Cuối cùng, trong khoảnh khắc đáng nhớ nhất của cuộc đời, Áp-ra-ham đã thể hiện sự vâng lời tuyệt đối với Đức Chúa Trời qua việc sẵn lòng hy sinh đứa con của lời hứa. Sự vâng lời này chứng tỏ đức tin không lay chuyển của ông và chỉ về một sự hy sinh trong tương lai sẽ hoàn thành tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐÁNG BẢO VỆ

(Sáng-thế Ký 20)

Lần thứ hai, Áp-ra-ham lừa dối một người có quyền thế về mối quan hệ của mình với Sa-ra. Mặc dù đã được hứa ban cho một vùng đất và một đứa con qua vợ mình, hành động của Áp-ra-ham để bảo vệ bản thân đã đe dọa sự ứng nghiệm của những lời hứa đó.

Nỗi sợ của Áp-ra-ham (20:1-2)

Khi nói dối về Sa-ra, Áp-ra-ham không chỉ làm mất danh dự của bà mà còn ép bà phải nói dối theo (c. 13). Ông cho thấy rằng ông quan tâm đến mối đe dọa mà các vua chúa có thể gây ra cho cá nhân ông hơn là cho vợ mình. Khi bị vạch trần, Áp-ra-ham biện minh rằng “nơi này tuyệt đối không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời” (20:11). Nhưng trở trêu thay, chính nỗi sợ người đời đã thúc đẩy quyết định của ông.

Sự bảo vệ của Đức Chúa Trời (20:3-18)

Vì sự lừa dối của Áp-ra-ham đặt lời hứa của Đức Chúa Trời vào tình thế nguy hiểm, Ngài đã can thiệp. Ngài cảnh báo A-bi-mê-léc trong một giấc chiêm bao và khiến mọi phụ nữ trong hậu cung của vua son sẻ. Ngài khiển trách A-bi-mê-léc và ngăn ông đụng đến Sa-ra (c. 6). Kinh Thánh làm rõ rằng Sa-ra không có quan hệ ngoại tình với A-bi-mê-léc, một chi tiết quan trọng để không ai có thể nghi ngờ cha của đứa trẻ là ai khác ngoài Áp-ra-ham. Trái ngược với người chồng sợ hãi của mình, vị vua ngoại quốc này lại đối xử với Sa-ra một cách tôn trọng.

A-bi-mê-léc sẵn lòng chịu thiệt hại để chứng minh sự vô tội của người phụ nữ này. Hành động của ông là một lời khiển trách đối với tuyên bố của Áp-ra-ham rằng nơi đó không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời.

Trong tất cả những sự kiện này, Đức Chúa Trời không chỉ bảo vệ Sa-ra. Ngài đang ban ân điển cho A-bi-mê-léc. Nhưng quan trọng hơn, Ngài đang bảo vệ dòng dõi tối hậu mà Ngài đã hứa với Áp-ra-ham.

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐÁNG BAN CHO VÀ SỰ RA ĐỜI CỦA ĐỨA CON (Sáng-thế Ký 21)

Sự ra đời của Y-sác đã giải quyết câu hỏi ai sẽ là người thừa kế của Áp-ra-ham. Đây cuối cùng là sự ứng nghiệm ban đầu của giao ước Đức Chúa Trời. Nhưng nó cũng làm trầm trọng thêm căng thẳng giữa A-ga (và con trai Ích-ma-ên) và Sa-ra.

Sự ra đời của Y-sác (21:1-7)

Sự ra đời được chờ đợi từ lâu của Y-sác được trình bày một cách ngắn gọn. Chúa đã viếng thăm Sa-ra và làm những gì Ngài đã hứa. Bà đã thụ thai và sinh ra Y-sác (c. 1-3). Tên của đứa bé có nghĩa là “cười”. Sa-ra nói rằng Đức Chúa Trời đã mang lại tiếng cười cho bà, và những người khác sẽ cùng cười với bà (c. 6). Họ cười vì bà đã thụ thai ở một độ tuổi cao đến mức không thể tin được.

Sự đuổi đi của A-ga và Ích-ma-ên (21:8-21)

Không chỉ có Sa-ra cười. Khi Y-sác thôi bú, Ích-ma-ên cũng cười, nhưng không phải là tiếng cười vui mừng mà là tiếng cười chế nhạo (c. 8-9). Sa-ra phản ứng bằng cách đòi đuổi A-ga và Ích-ma-ên vào hoang mạc.

Đức Chúa Trời, biết rằng sự chia ly này sẽ không dẫn đến cái chết của họ, đã bảo Áp-ra-ham “nghe theo lời” Sa-ra. Tại sao? Bởi vì dòng dõi của lời hứa sẽ “được kể qua Y-sác” (c. 12). Nỗ lực của Áp-ra-ham để có được lời hứa qua phương tiện xác thịt đang che khuất công việc của Đức Chúa Trời.

Phao-lô, trong sách Ga-la-ti, nhận ra ý nghĩa của khoảnh khắc này. Ích-ma-ên, con của A-ga, đại diện cho giao ước Môi-se từ núi Si-nai, liên quan đến luật pháp trói buộc con cái mình trong sự nô lệ tội lỗi. Ngược lại, Y-sác, con của lời hứa, đại diện cho giao ước Áp-ra-ham, liên quan đến một lời hứa. Chúa Giê-su giải thoát các Cơ đốc Nhân khỏi sự nô lệ tội lỗi bằng cách biến chúng ta thành con cái của lời hứa (Ga-la-ti 4:28; 5:1).

Dù hành động của Sa-ra là gây tranh cãi hay bất

phình, Đức Chúa Trời đã sử dụng nó để mang lại cơ nghiệp cho Y-sác, một cơ nghiệp sẽ dẫn đến Gia-cốp, dân Y-sơ-ra-ên, và cuối cùng là Chúa Cứu Thế Giê-su.

Giao ước của Áp-ra-ham với A-bi-mê-léc

(21:22-33)

Giao ước này phản ánh hai mối quan tâm chính của các bộ tộc trong thời kỳ đó: nước và chiến tranh. Nền tảng của giao ước là sự trung thành và tình bạn mà A-bi-mê-léc đã dành cho Áp-ra-ham. Mặc dù bị Áp-ra-ham lừa dối, vị vua này vẫn đối xử tử tế với ông. A-bi-mê-léc nhận ra rằng Đức Chúa Trời ở cùng Áp-ra-ham và do đó tìm kiếm một giao ước với ông.

Nơi giao ước được lập là “Bê-e-sê-ba” (c. 31), có nghĩa là “giếng của lời thề”. Sau khi giao ước được lập, Áp-ra-ham đã trồng một cây me và kêu cầu danh Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời Hằng Sống (c. 33). Đức Chúa Trời không chỉ lập một giao ước đòi hỏi với Áp-ra-ham, mà chính Ngài cũng là Đấng đòi hỏi. Ngài là như nhau hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời.

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐÁNG ĐÒI HỎI VÀ ĐỨC TIN CỦA ÁP-RA-HAM (Sáng-thế Ký 22)

Yêu cầu của Đức Chúa Trời để Áp-ra-ham dâng Y-sác làm của lễ mở ra một trong những phân đoạn phức tạp nhất trong Kinh Thánh. Nếu Y-sác chết, hy vọng của lời hứa cũng sẽ mất đi. Tuy nhiên, tại thời điểm này, Áp-ra-ham vẫn không lay chuyển đức tin và bắt đầu vâng theo mệnh lệnh khó khăn.

Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời (22:1-6)

Đây là một trong những phân đoạn gây bối rối nhất trong Kinh Thánh, bởi vì Đức Chúa Trời sau này sẽ ra lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên diệt trừ các dân tộc Cana-an thực hành việc hiến tế trẻ em, điều mà Ngài “ghét” và “ghê tởm”. Vậy, tại sao trong trường hợp này, Đức Chúa Trời lại ra lệnh một điều như vậy? Câu trả lời nằm ở câu 22:1: “Đức Chúa Trời thử Áp-ra-ham.”

Đức Chúa Trời đang nói với Áp-ra-ham: “Người có yêu Ta hơn điều này không? Người có tin Ta hơn điều này không?” Mệnh lệnh này cũng gây bối rối vì nó dường như gây nguy hiểm cho chính điều đã được hứa với Áp-ra-ham. Nhưng Áp-ra-ham sẵn lòng làm điều đó. Tại sao? Vì ông tin rằng Đức Chúa Trời vẫn có thể thực hiện lời hứa bằng cách nào đó.



Sự vâng lời của Áp-ra-ham (22:7-12)

Đức tin của Áp-ra-ham được chứng minh bằng hành động của ông. Khi ông xây bàn thờ, trói con trai mình và gươm dao lên, ông đã cho thấy qua hành động của mình rằng ông đang bước đi bởi đức tin chứ không phải bởi mắt thấy (Sáng-thể Ký 22:9-10). Hành động của ông là bằng chứng cho thấy ông giờ đây tin cậy vào Đức Chúa Trời, chứ không phải vào chính mình, để hoàn thành những gì Đức Chúa Trời đã hứa.

Sự thay thế cho Y-sác (22:13-19)

Cái chết của Y-sác đã được ngăn chặn vì Đức Chúa Trời đã cung cấp một vật tế thay thế. Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham “một con chiên đực”, sau đó được dâng làm của lễ, và Đức Chúa Trời đã chấp nhận cái chết đó thay cho Y-sác (c. 13). Việc Đức Chúa Trời cung cấp một của lễ hy sinh thay thế là một trong những hình ảnh báo trước rõ ràng nhất về Đấng Christ và những gì Ngài sẽ đến để làm.

Trong câu chuyện này, một người cha yêu thương dâng “đứa con duy nhất” của mình, người sẵn lòng bước đến cái chết của chính mình (c. 2). Cái chết đó sẽ xảy ra như thế nào? Nó liên quan đến việc bị trói vào gỗ và sẽ kết thúc bằng việc bị giết. Gỗ mà Y-sác mang là một hình ảnh tượng trưng cho thập tự giá

của Đấng Christ (c. 6). Cái chết thay thế của con chiên đực chỉ đến cái chết thay thế của Đấng Christ (2 Cô-rinh-tô 5:21).

Vợ tương lai của Y-sác (22:20-24)

Gia phả kết thúc đoạn 22 có hai điểm đặc biệt. Thứ nhất, gia phả này không được Môi-se thuật lại. Thay vào đó, Kinh Thánh nói rằng “có người báo tin cho Áp-ra-ham”, cho thấy một sứ giả đã thuật lại gia phả này cho ông (c. 20). Quan trọng hơn, không giống như hầu hết các gia phả trong Kinh Thánh, gia phả này kết thúc bằng sự ra đời của một người con gái, chứ không phải con trai. Người con gái này là “Rê-bê-ca” (c. 23). Bà sẽ trở thành vợ của Y-sác và mẹ của Gia-cốp, còn gọi là Y-sơ-ra-ên, cha của mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Bằng cách bao gồm các gia phả này, Môi-se đang cho thấy Đức Chúa Trời trung tín giữ lời hứa giao ước của mình trong việc bảo vệ dòng dõi mà qua đó Đấng Mê-si sẽ đến.

SUY GẪM VÀ THẢO LUẬN:

1. Tại sao sự lừa dối của Áp-ra-ham đối với A-bi-mê-léc lại đặc biệt có vấn đề liên quan đến Sa-ra? Điều này tiết lộ điều gì về hôn nhân của Áp-ra-ham và sự tin cậy của ông vào Đức Chúa Trời?
2. Sự ra đời của Y-sác được trình bày một cách thực tế. Điều này tiết lộ điều gì về niềm tin của Môi-se vào quyền năng của Đức Chúa Trời?
3. Hành động của Sa-ra đối với A-ga và Ích-ma-ên là một trong những hành động có vấn đề nhất trong Kinh Thánh. Cơ Đốc nhân nên hiểu chúng như thế nào?
4. Sự sẵn lòng của Áp-ra-ham cũng mâu thuẫn với lời hứa của Đức Chúa Trời. Phước lành có thể đến qua cái chết như thế nào? Bằng những cách nào khác, Đức Chúa Trời đã sử dụng bi kịch và cái chết như một phương tiện để ban phước?

Một vật tế thay thế cho Y-sác đã được Đức Chúa Trời cung cấp. Tình tiết này báo trước sự cung cấp trong tương lai của Đức Chúa Trời về một của lễ hoàn hảo cho dân sự Ngài như thế nào?



MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 — A. Tuấn — www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)

